

The Experiences of Sport Science Graduates in Sport Clubs: A Phenomenological Approach

Zeinab Mondalizadeh^{1✉} , Habib Honari² , Ehsan Shakeri³

1. Corresponding Author, Department of Sport Management, Faculty of Sport Sciences, Arak University, Arak, Iran. E-mail: z-mondalizade@araku.ac.ir
2. Department of Sport Management, Faculty of Physical education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: habibhonari@atu.ac.ir
3. Department of Sport Management, Faculty of Sport Sciences, Arak University, Arak, Iran. E-mail: ehsanshakeriii1373@gmail.com

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:

Received:
5 April 2020
Received in Revised form:
29 May 2020
Accepted:
19 June 2020
Published:
23 October 2023

Keywords:

Business Environment
Curriculum
Graduated
Phenomenology
Sports Business
Sports Science

ABSTRACT

Introduction: The purpose of this study was to investigate the experiences of sports science graduates working in sports clubs from the view-point of individual experience, environment, and learning in educational background.

Methods: Depending on the nature of the research, descriptive phenomenological method was used. Participants in this study were graduates of sport sciences who had been engaged in sporting activities. In this regard, the use of snowball sampling and deep interviewing were used. Sampling continued to reach the theoretical saturation.

Results: Accordingly, 8 main themes were extracted: the need for patience, the effort to acquire knowledge and skills, the need for self-confidence, the psychological pressures, the rigidity of the business environment and the workload (obtaining a variety of licenses), the vacuum offered by the curriculum, the quality of engagement of faculty with students in educational processes, innovation in the business process, and the management processes of the faculties of the science of sport.

Conclusion: As a result of studying the attitudes and perceptions of graduates of sport sciences on the experiences gained, sport science and business environment showed that the attitudes of graduates to business management was having individual skills and attempts to acquire knowledge and innovation commensurate with the up-to-date changes in sport.

Cite this article: Mondalizadeh, Z., Honari, H., & Shakeri, E. (2023). The Experiences of Sport Science Graduates in Sport Clubs: A Phenomenological Approach. *Sport Management Journal*, 15 (3), PP.

DOI:<http://doi.org/10.22059/JSM.2020.300220.2445>

Journal of Sport Management by University of Tehran Press is licensed under CC BY-NC 4.0
| web site: <https://jrm.ut.ac.ir/> | Email: jrm@ut.ac.ir.

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

Extended Abstract

Introduction

Entrepreneurship and running sports businesses offer dynamic experiences and opportunities for sports science graduates. Among the factors influencing the entrepreneurial success of university graduates is their education and training within colleges and universities. Interestingly, research shows that the number of sports science graduates who venture into sports businesses is relatively small compared to graduates from other disciplines. This raises questions about why the majority of sports science graduates have not pursued careers in sports business.

Methods

This research aimed to glean insights from sports science graduates who have successfully established sports clubs. Consequently, we adopted a qualitative research approach. Participants in the study were sports science graduates from state universities in the country who had launched sports clubs and had less than five years of relevant work experience. The sampling method employed was snowball sampling. Interviews were digitally recorded with the participants' knowledge and consent, transcribed onto paper, and then entered into NVivo software for analysis. The interviews, which took place over two months, had a duration of 30-45 minutes each, and in-depth interview techniques were utilized.

Results

The analysis revealed a total of 153 codes grouped into 48 sub-themes. These significant phrases were further categorized into eight main themes. The key categories emerging from the data analysis include: the importance of patience, efforts to acquire knowledge and individual skills, the need for self-confidence, challenges in obtaining permits due to the difficult work environment, gaps in the sports science curriculum, quality of interaction between sports science professors and students, awareness of the innovation process, management processes within faculties or sports science departments.

Conclusion

Participants expressed concerns about inadequate planning and insufficient emphasis on education for experiential learning. Empowering students to handle stress, psychological pressures, and fostering self-confidence requires thoughtful planning and effective educational management. The curricula should convey that failure is not the end of the road, sparking a debate

about whether the current education system conveys this message effectively. Therefore, equipping colleges and universities with the necessary resources and personnel, while also improving the business environment, can significantly boost the entrepreneurial aspirations of sports science students. It is vital for sports science faculties or departments to adopt a programmatic approach to entrepreneurship, establish strong connections with the business environment and sports institutions, and engage more actively with society. Isolated university activities are insufficient in promoting students' learning and integration with real-world work challenges.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines:

This study complies with ethical guidelines, and in this regard, the following points were observed:

- Obtaining written permission from the university's research vice-chancellor.
- Ensuring confidentiality of participants' information.
- Mitigating potential threats or dangers to participants.
- Securing participants' informed consent.
- Maintaining trustworthiness and integrity throughout the research process.

Funding: This study received no financial support from any organization or individual. All expenses were covered by the authors.

Authors' contribution: The authors have contributed equally

Conflict of interest: The authors have no conflicts of interest

Acknowledgments: We thank and appreciate the esteemed referees for their constructive and scientific comments.

تجارب دانش آموختگان علوم ورزشی شاغل در باشگاه‌های ورزشی: یک رویکرد پدیدارشناسانه

زینب مندعلی‌زاده^۱، حبیب هنری^۲، احسان شاکری^۳

۱. نویسنده مسئول، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اراک، اراک، ایران. رایانامه: z-mondalizade@araku.ac.ir

۲. گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران. رایانامه: habibhonari@atu.ac.ir

۳. گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اراک، اراک، ایران. رایانامه: ehsanshakerriii1373@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: پژوهشی	مقدمه: هدف این پژوهش، مطالعه تجارب دانش آموختگان علوم ورزشی شاغل در باشگاه‌های ورزشی از منظر تجارب فردی به دست آمده، محیط و یادگیری در محیط آموزشی است.
تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۱/۱۷	روش پژوهش: با توجه به ماهیت تحقیق از روش پدیدارشناسی استفاده شد. مشارکت کنندگان، دانش آموختگان علوم ورزشی بودند که کسب‌وکار ورزشی را راه‌اندازی کرده بودند. در این زمینه از نمونه‌گیری گلوله‌برفی و نیز مصاحبه عمیق استفاده شد که نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه داشت. از مشارکت‌کننده سیزدهم به بعد مفاهیم استخراج شده تکراری بود.
تاریخ بازنگری: ۱۳۹۹/۰۳/۰۹	یافته‌ها: بر این اساس، هشت درون‌مایه اصلی استخراج شد که عبارت بود از: نیاز به صبور بودن، تلاش برای کسب دانش و مهارت‌های فردی، نیاز به داشتن اعتمادبه‌نفس، سخت و طاقت‌فرسا بودن محیط کسب‌وکار (گرفتن انواع مجوز)، خلأ برنامه‌های درسی ارائه شده، کیفیت تعامل استادان با دانشجویان در فرایندهای آموزشی و نوآوری داشتن در فرایند کسب‌وکار و فرایندهای مدیریتی دانشکده‌های علوم ورزشی.
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۳/۳۰	نتیجه‌گیری: بررسی دیدگاه‌ها و ادراک دانش آموختگان علوم ورزشی در زمینه تجارب به دست آمده، آموزش‌های علوم ورزشی و محیط کسب‌وکار نشان می‌دهد نگرش دانش آموختگان برای مدیریت کسب‌وکار، داشتن مهارت‌های فردی و تلاش برای به دست آوردن دانش و نوآوری متناسب با تغییرات به روز ورزش با اهمیت است.
تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۸/۰۱	
کلیدواژه‌ها: برنامه آموزشی، پدیدارشناسی، علوم ورزشی، فارغ‌التحصیل، کسب‌وکار ورزشی.	

استناد: مندعلی‌زاده، زینب؛ هنری، حبیب؛ و شاکری، احسان (۱۴۰۲). تجارب دانش آموختگان علوم ورزشی شاغل در باشگاه‌های ورزشی: یک رویکرد پدیدارشناسانه. نشریه مدیریت ورزشی، (۳) ۱۵، صص .

DOI:<http://doi.org/10.22059/JSM.2020.300220.2445>

این نشریه علمی رایگان است و حق مالکیت فکری خود را بر اساس لایسنس کرییتیو کامنز (CC BY-NC 4.0) به نویسندگان واگذار کرده است. | آدرس نشریه: <https://jssm.ut.ac.ir/> | ایمیل: jssm@ut.ac.ir

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران. © نویسندگان.

مقدمه

کارآفرینی و کسب‌وکار به دلیل تغییرات روزافزون رقابتی در ورزش مورد توجه قرار گرفته است (رتن؛ ۲۰۱۱) و در حال حاضر تقاضای روزافزونی برای خدمات و محصولات نوآورانه مرتبط با ورزش وجود دارد. تنوعی از انجام ورزش یا فعالیت بدنی رویکردها و گرایش‌های مختلفی را برای کارآفرینی ایجاد کرده است که شامل ورزش‌هایی می‌شود که به صرف انرژی زیادی نیاز دارند تا ورزش یا فعالیت‌هایی که انرژی زیادی را طلب نمی‌کنند یا ورزش‌هایی که در سالن‌های روباز یا سرپشته متناسب با شرایط و موقعیت‌ها انجام می‌گیرد (رتن، ۲۰۱۸). علاوه بر این گستردگی، تنوع و تغییرات گوناگون در زمینه نوآوری، محیط و آموزش، فرصت‌های پویایی را برای کارآفرینان ورزشی فراهم کرده است که چنین موقعیت‌هایی موفقیت یا شکست کسب‌وکارها را تعیین می‌کند (رتن و فریرا؛ ۲۰۱۷).

کارآفرینی و یا راه‌اندازی کسب‌وکار فرایند یکپارچه‌ای از تجارب زندگی است (الوانی و بودلایی، ۲۰۱۰) که دانستن چنین تجاربی می‌تواند برای دانشجویان یا افرادی که می‌خواهند پا به این عرصه بگذارند، مفید و پرثمر باشد، به‌ویژه آنکه کارآفرینی و راه‌اندازی کسب‌وکارهای ورزشی برای دانش‌آموختگان این رشته یکی از زمینه‌های فعالیت‌های این افراد است. در این زمینه از عوامل اثرگذار بر کارآفرینی و راه‌اندازی کسب‌وکارهای ورزشی یعنی آموزش‌های کارآفرینی، مدیریت منابع انسانی، امکانات و محیط باید از دید افراد درگیر در کسب‌وکارها بررسی شود، اینکه آیا خلاً آموزشی، کاستی‌های آموزشی یا خود دانشجویان می‌تواند در به عقب راندن آنان از کارآفرینی دخیل باشد، جای نقد و بررسی دارد. علاوه بر این، در تحقیقات متعدد تعداد دانش‌آموختگان علوم ورزشی که کسب‌وکار ورزشی را راه‌اندازی کرده‌اند، در مقایسه با دانش‌آموختگان رشته‌های دیگر اندک است، چنانکه حدود ۸۰ درصد از صاحبان کسب‌وکارهای ورزشی، مدرک غیر تربیت بدنی داشتند و تنها حدود ۲۰ درصد دانش‌آموختگان دارای مدرک دانشگاهی تربیت بدنی بودند (مندعلی‌زاده و همکاران، ۲۰۱۹؛ کیشانی و همکاران، ۲۰۲۱) و این خود جای سؤال است که چرا بیشتر دانش‌آموختگان علوم ورزشی خود، به ایجاد کسب‌وکار ورزشی اقدام نکرده‌اند.

کسب‌وکارهای مستقل که توسط کارآفرین بنیانگذاری می‌شود، مهم‌ترین نوع کارآفرینی مورد بحث در ادبیات مرسوم کارآفرینی است. ویژگی این سازمان، مدیریت-مالک، سادگی فعالیت‌های اجرایی و معمولاً حجم کوچک و نوپا بودن کسب‌وکار است. مالکان این کار را از طریق ترکیب عوامل تولیدی به‌طوری که ارزش افزوده برای بازار به‌دنبال داشته باشد انجام می‌دهند، راهبردها اغلب برگرفته از شخصیت و اهداف مالک است. اغلب، مهم‌ترین هدف راهبردی، انجام کاری متفاوت برای دستیابی به قیمت مناسب است که می‌تواند سود خوبی را در ازای سرمایه‌گذاری انجام‌شده به‌دنبال داشته باشد و امکان توسعه بیشتر را فراهم آورد (مقیم، ۲۰۱۷). کسب‌وکارهای ورزشی در بخش خدماتی (باشگاهی) و یا بخش تولیدی نمونه‌ای از کسب‌وکارهای مستقل محسوب می‌شوند که عمدتاً دارای حجم اندک و تعداد کارکنان کمتر از ۵۰ نفرند.

تجارب حاصل از راه‌اندازی کسب‌وکارهای مستقل از اهمیت زیادی برخوردار است. تحقیقات متعددی دلایل موفقیت یا شکست کسب‌وکارها را بررسی کرده‌اند. برای مثال از جمله علل شکست کارآفرینان از منظر تجارب به‌دست‌آمده عبارت بود از: عوامل درونی که تحت کنترل مدیریت کسب‌وکار است، مانند مدیریت ضعیف در شناخت مشکلات پیرامون کسب‌وکار. بسیاری از کسب‌وکارها به دلیل برنامه‌ریزی مالی غلط شکست می‌خورند. در مقابل برخی عوامل بیرونی به شکست کسب‌وکارها منجر می‌شود، مانند محیط اقتصادی نامناسب، سیاست‌های دولتی، فقدان منابع مالی. با این حال مطالعات گسترده نشان داده است که کسب‌وکارهای تازه تأسیس شده و جوان‌تر به دلیل عوامل درونی (مدیریت ناصحیح بر منابع، عدم شایستگی، بی‌تجربگی مدیر) با شکست مواجه می‌شوند و کسب‌وکارهای به نسبت باتجربه به دلیل عوامل بیرونی (عوامل اقتصادی، سیاست‌های دولتی، نهادهای درگیر) شکست می‌خورند (استون؛ ۲۰۱۶).

1. Ratten

2. Ratten & Ferreira

3. Astan

از جمله عواملی که میزان مدیریت دانش‌آموختگان دانشگاهی به‌عنوان کارآفرین را تحت تأثیر قرار می‌دهد، یادگیری و آموزش در دانشکده‌ها و دانشگاه‌هاست. در این زمینه تغییرات دگرگون‌شونده در نهادهای آموزش عالی در جهت آموزش کارآفرینی در حال اتفاق افتادن است. این تغییرات، مربوط به مفاهیم (روش‌های جدید آموزش کارآفرینی) و نیز مرتبط با فناوری (یادگیری الکترونیک، تلفن همراه، شبکه‌های یادگیری، شبکه‌های کارآفرینی) است که حاصل تحول در محیط جهانی، سیاسی و تکنولوژیکی است (ولش^۱ و همکاران، ۲۰۱۶). این موارد لزوم توجه به آموزش کارآفرینی در دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها را گوشزد می‌کند. در واقع توجه به آموزش عالی از سوی دیدبان جهانی کارآفرینی به‌حدی است که موضوع ویژه دیدبان جهانی کارآفرینی در سال ۲۰۰۸، آموزش و تمرین مطرح شد. تحقیقات دیدبان جهانی کارآفرینی در بیشتر کشورها به‌طور مداوم گزارش می‌کند که آموزش و تمرین کارآفرینی ضعیف یا ناکافی است و به همین دلیل است که موضوع ویژه دیدبان جهانی کارآفرینی در سال ۲۰۰۸، آموزش و تمرین کارآفرینی انتخاب شد (بوسما^۲، ۲۰۱۰). از سوی دیگر عوامل بیرونی مانند نهادها و محیط اقتصادی بر کارآفرینی و تجارب کارآفرینان اثرگذار است. در این زمینه نهادها کیفیت محیط کسب‌وکار، مؤلفه‌های فرهنگی و دولتی را تحت تأثیر قرار می‌دهند. هر دو نهادهای رسمی و غیررسمی وجود دارد که بر توسعه کارآفرینی و ورزش تأثیر می‌گذارند (دولتری^۳، ۲۰۱۷). نهادهای رسمی عبارت‌اند از: مقررات، رویه‌ها، هزینه‌های راه‌اندازی، رویه‌های مورد نیاز برای راه‌اندازی یک شرکت، دسترسی به اعتبار و مالیات. نهادهای غیررسمی را فرهنگ، ادراکات فساد، نگرش نسبت به کارآفرینان و ادراکات کارآفرینی تعریف می‌کنند. بنابراین، کارآفرینان ورزشی برای دسترسی به منابع، از نهادهای غیررسمی در قالب سرمایه اجتماعی استفاده می‌کنند (رتن، ۲۰۱۸).

تحقیقات پراکنده‌ای به بررسی آموخته‌های دانشجویان و کاربردپذیری آنان پرداخته‌اند. تافت-کلر^۴ و همکاران (۲۰۱۶)، در تحقیقی به مطالعه سطوح مختلف تجارب کارآفرینان و اثر آن بر تداوم کاری یا قطع فعالیت کارآفرینان پرداختند و چنین رابطه‌ای را به‌صورت غیرخطی و یو شکل نتیجه گرفتند، به این صورت که کارآفرینان تازه‌کار و کارآفرینان با تجربه بالا با احتمال زیادی مخاطرات کسب‌وکار را رها می‌کنند، درحالی‌که کارآفرینان با تجارب متوسط با احتمال بیشتری به فعالیت خود ادامه می‌دهند (تافت کلر و همکاران، ۲۰۱۶). آتسان (۲۰۱۶) علل شکست کسب‌وکارها و نتایج یادگیری حاصل از تجارب شکست کارآفرینان را بررسی کرد. داده‌ها از طریق مصاحبه با ۱۳ نفر از کارآفرینانی که فعالیت خود را پس از سه سال ادامه ندادند بودند، جمع‌آوری شد و نتایج نشان داد علت شکست کارآفرینان عوامل فردی و محیطی بوده است و سه پیامد حاصل از روند یادگیری و تجربه کارآفرینان را شامل شناخت فرصت‌ها، اکتشاف فرصت‌ها و ارتباطات بین‌شخصی دانست (آتسان، ۲۰۱۶). والتر و بلک^۵ (۲۰۱۶) در مطالعه‌ای بر اساس تئوری نهادی و تئوری عملکرد کارآفرینانه، پیامد کارآفرینی را مرتبط با آموزش کارآفرینی و محیط نهادی دانستند و به این نتیجه رسیدند که آموزش کارآفرینی به لحاظ تحریک فعالیت‌های کارآفرینی بیشتر در محیط‌های خصمانه مؤثرتر است. از نظر ایشان در کشورهای با قوانین سختگیرانه‌تر، میزان دسترسی کمتر به سرمایه مالی، دسترسی کمتر به سرمایه آموزشی، کنترل فساد و تصویر عمومی نسبت به کارآفرینی، آموزش کارآفرینی مؤثرتر خواهد بود. به‌عبارتی این تحقیق تأثیر محیط نهادی را در آموزش کارآفرینی بر نتایج حاصل از آموزش کارآفرینی بررسی کرده است. این تحقیق نیز به‌صورت کمی روی ۱۱۲۳۰ نفر در ۳۲ کشور اروپایی انجام شده بود (والتر و بلک، ۲۰۱۶). رمسگاد^۶ و همکاران (۲۰۱۷)، در مطالعه‌ای به روش ارزیابی کارآفرینانه برای سنجش کارورزی پرداختند و هدف این بود که چگونه یادگیری کارآفرینانه برای ارزیابی کارورزی می‌تواند تئوری‌های یاد داده‌شده به دانشجویان را به نتایج یادگیری در عمل مبدل سازد. دو گروه متوالی از دانشجویان بین سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ بررسی شدند. نتایج این تحقیق نشان داد که دانشجویان در کارورزی به‌طور گروهی فهم جامعی از به‌کارگیری تئوری‌ها را در عمل توسعه می‌دهند. با به‌کارگیری رویکرد یادگیری کارآفرینانه دانشجویان فهم ارتقایافته‌ای از نتایج یادگیری و شکاف تئوری-عملکرد، توانایی شناسایی فرصت

1. Welsh

2. Global Entrepreneurship Monitor (GEM)

3. Bosma

4. Dvoulety

5. Toft-keher

6. Black & Walter

7. Ramsgaard

و حس کاربرپذیری و هویت حرفه‌ای را گزارش کردند. از جمله عناصر عملکرد کارآفرینانه شامل ارزش ترکیب تئوری و عملکرد، هویت حرفه‌ای، سطح عکس‌العمل، بازخورد و سنجش و فهم کاربرپذیری بود. در نهایت این مقاله نتیجه می‌گیرد که یادگیری کارآفرینی و کارورزی دو مفهومی‌اند که از یکدیگر سود می‌برند (رمسگاد و همکاران، ۲۰۱۷). سکوندو^۱ و همکاران (۲۰۱۷) در تحقیقی به بررسی این موضوع پرداختند که یادگیری کارآفرینانه در میان کارآفرینان و دانشجویان دانشگاه چگونه می‌تواند عملکرد کارآفرینانه را در زمینه کسب‌وکارهای دانش‌محور افزایش دهد. فرایند یادگیری، منبع ارزشمندی را برای توسعه کارآفرینی در شکلی از محصولات، خدمات یا فرایندهای نوآورانه یا تجدید حیات سازمانی ارائه می‌دهد. پژوهش حاضر مطالعه موردی در ایتالیا بوده است که داده‌ها در بین سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۱۵ تحلیل شد. چارچوب ارائه‌شده رویکرد سیستمی و جامعی را برای تولید، انتخاب و عملکرد کارآفرینانه در شرکت‌های با مشارکت دانشجویان خلاق و کارآفرینان نوآور فراهم می‌کند. فرایند یادگیری کارآفرینانه در جامعه متشکل از کارآفرینان، کارشناسان و دانشجویان دانشگاه به مراحل کارآفرینانه، تشویق، اکتشاف، بهره‌برداری، شتاب و رشد دسته‌بندی شده است و شامل فرایندهای یادگیری شهود و حساسیت، درگیر شدن، یادگیری تجربی و محتوایی، آزمایش و عمل و در نهایت تفکر و بازتاب است (سکوندو و همکاران، ۲۰۱۷). گائو و زانگ^۲ (۲۰۱۸) در مورد نوآوری و آموزش کارآفرینی در کالج‌ها و دانشگاه‌ها بر اساس تئوری اکوسیستم کارآفرینانه بر پرورش استعدادها آموزش عالی به‌طور مداوم و ارتقای کیفیت نوآوری و آموزش تأکید کردند. از جمله مسائل فعلی برای نوآوری و آموزش کارآفرینی در دانشگاه‌ها و کالج‌ها، آگاهی کم و سیستم ناقص برنامه‌دستی ذکر شد. بر اساس تئوری اکوسیستم کارآفرینی، الگوی جدید آموزش ابتکاری و کارآفرینی در دانشگاه‌ها باید ایجاد شود که از اهمیت نظری و عملی برای بهبود مستمر آموزش برخوردار است (گائو و زانگ، ۲۰۱۸). لی^۳ و همکاران (۲۰۱۹) بر اهمیت آموزش کارآفرینی و نوآوری در دانشگاه‌ها تأکید کردند و از جمله راهکارهای تقویت آموزش کارآفرینی و نوآوری را تشویق استادان در به‌روز کردن تدریس، ایجاد حس نوآوری، تغییر مدل‌های سنتی و ارتقای کیفیت آموزش و بهینه کردن روش‌های تدریس عنوان کردند (لی و همکاران، ۲۰۱۹). الحداد^۴ و همکاران (۲۰۲۰) معنادار بودن آموزش کارآفرینی را در دانشگاه مرکزی فلوریدا بررسی کردند و پیامد حاصل از آموزش کارآفرینی در درصد تیم‌های مشارکت‌کننده در برنامه آموزش کارآفرینی و نیز درصد تیم‌هایی که به‌دنبال مشارکت فعالانه در کسب‌وکارهای نوپا بودند، گزارش شد. نتایج مفید برنامه‌های آموزشی کارآفرینی در دانشگاه مشهود بوده است (الحداد و همکاران، ۲۰۲۰). وانگ^۵ (۲۰۱۹) با تأکید بر نتایج شایان توجه آموزش کارآفرینی و نوآوری در دانشگاه‌ها و کالج‌ها به برخی مشکلات در زمینه کارآفرینی اشاره کردند، از جمله ادراک نادرست از آموزش نوآوری و کارآفرینی، نظام آموزشی نامطلوب و زیرساخت‌های عملیاتی ضعیف (وانگ، ۲۰۱۹).

از جمله تحقیقات مشابه داخلی، پژوهش رستمی و همکاران (۲۰۱۱) است که به پدیدارشناسی تجارب دانشجویان در تأسیس کسب‌وکار پرداخته‌اند. هدف تحقیق درک تجارب دانشجویانی بود که برای اولین بار در شرایط واقعی اقدام به راه‌اندازی یک کسب‌وکار مانند پرورش قارچ، ساندویچی و ... کرده بودند. این تحقیق تمامی کارآفرینان با هر نوع سابقه فعالیت را بررسی کرده است. نتایج با استفاده از روش کلایزی پنج مفهوم را از مصاحبه با دانشجویان به‌دست آورد که این مفاهیم عبارت بود از: سخت و طاقت‌فرسا بودن راه‌اندازی کسب‌وکار، فشارزا و چالش‌انگیز بودن توأم با فشارهای روانی و اجتماعی. علاوه بر این نتایج نشان داد که این عوامل به تغییر در دانش و نگرش و مهارت دانشجویان و افزایش اعتمادبه‌نفس آنها نیز منجر می‌شود (رستمی و همکاران، ۲۰۱۱).

در واقع تحقیقات انجام‌گرفته به بررسی آموزش کارآفرینی و نیز یادگیری کارآفرینی پرداخته‌اند، اما علی‌رغم تحقیقات انجام‌گرفته در زمینه کارآفرینی، تحقیقی داخلی به بررسی اثربخشی و محتوای برنامه‌های آموزشی علوم ورزشی و تأثیر عوامل محیطی با تأکید بر تجربه دانش‌آموختگان تربیت بدنی و یا علوم ورزشی و نیز بررسی تجربه آنها انجام نگرفته است. علاوه بر این موفقیت کسب‌وکارهای ورزشی

1. Secondo

2. Gao & Zhang

3. Li

4. Al Haddad

5. Wang & Li

به منظور تداوم عملکرد آنها اهمیت زیادی دارد چنانکه طی تحقیقاتی مدت استمرار کسب و کارهای ورزشی در طول زمان کاهش داشته است، به گونه‌ای که تنها ۸/۵ درصد بالاتر از ۲۱ سال دوام داشته‌اند (مندعلی‌زاده و همکاران، ۲۰۱۹؛ کیشانی و همکاران، ۲۰۲۱). بنابراین لزوم توجه به عملکرد و در نتیجه استفاده از تجارب کارآفرینان ورزشی و تحلیل نقاط ضعف در این زمینه ضروری است. در نتیجه هدف این مقاله مطالعه تجارب دانش‌آموختگان علوم ورزشی از سه منظر تجربه مدیریت یک کسب و کار، آموزش‌های ارائه شده به آنها و شرایط محیط باشگاه‌های ورزشی است.

روش‌شناسی

هدف این پژوهش استفاده از تجارب و دیدگاه‌های کسانی است که به‌عنوان فارغ‌التحصیل رشته علوم ورزشی عملاً در جایگاه ایجاد یک باشگاه ورزشی قرار گرفته‌اند. در نتیجه رویکرد تحقیق کیفی است، چراکه محقق با نگاهی توصیفی و تفسیری به بررسی پدیده‌ها و رخدادهای فرهنگی و تجربه‌های زیسته افراد در بافت طبیعی آنها می‌پردازد. مفهوم بافت در پژوهش کیفی نقشی اساسی دارد. بافت مجموعه‌ای درهم‌تنیده از مؤلفه‌های فرهنگی، اجتماعی، اقلیمی، تاریخی و غیره است که پدیده مورد بررسی در آن رخ می‌دهد (منصوریان، ۲۰۰۶). با توجه به ماهیت تحقیق از روش پدیدارشناسی استفاده شد. پدیدارشناسی اساساً مطالعه جهان پدیداری زندگی است و به جهان آنچنان که فرد آن را می‌زند، نه به مثابه واقعیت مجزا و مستقل از انسان نگاه می‌کند. در نتیجه پرسش محوری پدیدارشناسی این است که افراد چگونه پدیدارها و یا رخدادهای ناآشنای جهان را برای خود آشنا می‌سازند و به‌طور کلی جهان نامأنوس را چگونه تجربه می‌کنند. در واقع پدیدارشناسی به‌عنوان روش، ریشه در پدیدارشناسی به‌عنوان جنبش فلسفی دارد و یکی از دستاوردهای آن است. بنابراین پدیدارشناسی به‌عنوان یک روش بیش از همه ماهیت فلسفی دارد، اما پدیدارشناسی در قالب روش می‌کوشد از رهگذر کشف تجربه به پرسش‌های علوم انسانی و اجتماعی پاسخ گوید (منصوریان، ۲۰۰۶). پدیدارشناسی یکی از پارادایم‌های تفسیری شاخه‌ای از فلسفه محسوب می‌شود (خنیفر و مسلمی، ۲۰۱۷). کرسول دو رویکرد برای پدیدارشناسی مطرح کرده است: پدیدارشناسی تفسیری و پدیدارشناسی توصیفی. پدیدارشناسی توصیفی به‌جای تفسیر، بر توصیف تجارب شرکت‌کنندگان تکیه دارد که شامل شناسایی پدیده مورد بررسی و جمع‌آوری داده‌ها از افراد مختلفی که پدیده را تجربه کرده‌اند است. پژوهشگر از داده‌ها خوشه‌های مفهومی به دست می‌آورد، در مرحله بعد آنها را به یک توصیف متنی (آنچه شرکت‌کنندگان تجربه کرده‌اند) و یک توصیف ساختاری (چگونه افراد بر حسب شرایط و زمینه، پدیده‌ها را تجربه کرده‌اند) تبدیل می‌کند و در نهایت ترکیبی از توصیف متنی و ساختاری ارائه می‌شود تا جوهره اصلی تجربه به خواننده منتقل شود (مهدیون و همکاران، ۲۰۱۰).

از افرادی به‌عنوان مشارکت‌کننده در تحقیق استفاده شد که فارغ‌التحصیل علوم ورزشی از دانشگاه‌های دولتی کشور بوده و باشگاه ورزشی را راه‌اندازی کرده بودند و نیز کمتر از پنج سال تجربه شغلی مرتبط داشتند. در نتیجه نمونه‌گیری به‌صورت گلوله‌برفی انجام گرفت، زیرا محل استقرار این افراد مشخص نبود و عناصری مانند داشتن مدرک تحصیلی تربیت بدنی (علوم ورزشی) و نیز فارغ‌التحصیل بودن از دانشگاه دولتی مدنظر بود و علاوه بر این نوع کسب و کار موردنظر نیز ورزشی بود. ملاک حجم نمونه، کفایت نظری بود. به عقیده گلاسر و استراوس^۴ (۱۹۶۷) وقتی کفایت نظری حاصل شد، هیچ نوع داده‌های اضافی نمی‌توان یافت که پژوهشگر به‌وسیله آن بتواند خواص یا ویژگی‌ها (مقوله‌ها) را تدوین کند. به موازاتی که داده‌های مشابه را جمع‌آوری می‌کند، از لحاظ تجربی اطمینان حاصل می‌کند که یک مقوله به کفایت رسیده است (دانایی فرد و همکاران، ۲۰۱۰) که در این تحقیق از مشارکت‌کننده سیزدهم به بعد مفاهیم و درون‌مایه‌های استخراج‌شده تکراری بود.

1. Phenomenology

2. Snowball sampling

3. Theoretical saturation

4. Glasser & Strauss

در این پژوهش از مصاحبه عمیق استفاده شد. مصاحبه عمیق، شکلی از مصاحبه‌های بدون ساختار است که به واقع غنی‌ترین داده‌ها را خلق می‌کند و هدف آن استنباط عمیق و موارد مهمی است که بتوان از آنها در تجزیه و تحلیل استفاده کرد (هومن، ۲۰۰۹). در واقع طرح سؤال‌های باز از ویژگی‌های مصاحبه عمیق است و این سؤال‌ها باید طوری مطرح شود که هدف پژوهش را پوشش دهد (دانایی فرد و همکاران، ۲۰۱۰). در این زمینه مصاحبه‌ها به صورت حضوری و رودررو انجام گرفت. سؤالات مصاحبه در خصوص تجربه حضور به عنوان مربی و عواملی که در موفقیت یا ناکامی این افراد در کسب و کارشان بود، پرسیده شد. علاوه بر این به صورت جزئی‌تر از منظر آموخته‌های دانشگاهی، محیط کسب و کارشان و توصیه‌های این افراد به دانشجویان دیگر نیز سؤالاتی پرسیده شد.

مصاحبه با آگاهی و رضایت مصاحبه‌شوندگان توسط دستگاه دیجیتالی ضبط شد و در ادامه روی برگه نوشته و به منظور دسته‌بندی تحلیل‌ها، نوشته‌ها وارد نرم‌افزار NVIVO شد. طول مدت مصاحبه‌ها ۳۰-۴۵ دقیقه بود که طی مدت دو ماه انجام گرفت.

از روش هفت‌مرحله‌ای کلایزی^۱، برای فهم و تفسیر پدیده ارائه شده استفاده شد که عبارت بود از: خواندن تمامی مصاحبه‌ها و متون به منظور دستیابی به درک کلی، نوشتن خلاصه‌های تفسیری برای هر کدام از مصاحبه‌ها، تحلیل گروهی نسخه‌های برگزیده از متون یا مصاحبه‌ها و شناسایی و استخراج درون‌مایه‌ها، بازگشت و مراجعه مجدد به متن مصاحبه‌ها و یا شرکت‌کنندگان به منظور تبیین، روش‌سازی و طبقه‌بندی موارد عدم توافق و تناقضات موجود در تفاسیر ارائه شده و نوشتن یک تحلیل کلی و ترکیبی از هر متن (مصاحبه)، مقایسه و مقابله متون (مصاحبه‌ها) به منظور شناسایی، تعیین و توصیف معانی مشترک و عملکردها، شناسایی و استخراج الگوهای بنیادین که ارتباط درون‌مایه‌ها را برقرار کرده و آنها را به همدیگر وصل کند (محمدپور و همکاران، ۲۰۱۰). برای تحلیل مصاحبه‌ها از رویکرد ویرایشی^۲ که یکی از رویکردهای تحلیل داده‌ها در مصاحبه‌ها است، استفاده شد (دانایی فرد و همکاران، ۲۰۱۰).

در پژوهش حاضر با توجه به همین رویکرد، محققان پس از انجام مصاحبه و پیاده‌سازی آن، اقدام به استخراج مفاهیم اصلی و خوشه‌های مفهومی موجود در آن مصاحبه کرده و سپس آن را به یک توصیفی متنی و ساختاری که مبتنی بر نظرها و تجربه‌های مشارکت‌کنندگان پژوهش بوده، تبدیل کردند.

در پژوهش کیفی مفهوم روایی و پایایی مشابه روایی و پایایی پژوهش کمی نیست. بدین معنا که اعتمادپذیری معادل روایی درونی است که در این زمینه یک مطالعه وقتی اعتمادپذیر است که افراد معقول بودن و درستی یافته‌ها را در زمینه اجتماعی خود تشخیص دهند. یکی از روش‌های اعتمادپذیری بررسی توسط اعضا و کسب اطلاع از همگنان است (دیویی^۳، ۱۹۸۳). به منظور اعتمادپذیر کردن داده‌ها، محقق پس از انجام هر مصاحبه اقدام به کدگذاری و تجزیه و تحلیل می‌کرد و مجدداً به نمونه‌ها برمی‌گرداند و در صورتی که داده جدیدی به دست می‌آمد، آن را در توصیف نهایی منظور می‌کرد و پس از اعتمادپذیر کردن داده‌ها، مصاحبه بعدی انجام می‌گرفت.

در این تحقیق به منظور تأییدپذیری و عدم تورش یافته‌های پژوهشگر، نتیجه به دست آمده توسط متخصصان بازبینی شد، با این هدف که آیا در گزارش و مدل به دست آمده نکته‌ای که نشان‌دهنده یک تورش بالقوه از سوی پژوهشگر باشد وجود دارد؟ که با بررسی ایشان، نکات و اصطلاحاتی بازبینی شد.

علاوه بر این به منظور اطمینان بیشتر، نتایج به دست آمده برای تعیین روایی در اختیار گروهی از پاسخگویان (هشت نفر) قرار گرفت. همچنین پایایی بین کدگذاران اغلب، به مثابه مقیاسی برای کیفیت تحقیق مورد نظر بوده است. سطوح بالای فقدان توافق بین داوران نشان‌دهنده ضعف در روش‌های تحقیق است. در زمینه پایایی کدگذاری‌ها در مصاحبه‌های پژوهشی، شاخص‌هایی که بیشتر استفاده شده‌اند، عبارت‌اند از: ضریب توافق درصدی و ضریب کاپای کوهن (دیویی، ۱۹۸۳). روش درصد توافق به کمک فرمول ۱ به دست می‌آید. در واقع،

1. In-depth Interview

2. Colaizzi's method

3. Editing approach

4. Dewey

پایایی بین کدگذاران میزان سازگاری درک یا معنای مشترک متن را اندازه می‌گیرد. پایایی بین کدگذاران به درجه‌ای اشاره دارد که دو یا چند کدگذار نتایج یکدیگر را تکرار می‌کنند (بوون و بوون؛ ۲۰۰۸). بدین منظور محقق همکار، نیز تعداد سه مصاحبه را کدگذاری کرد و درصد توافق با کمک فرمول ۱ به دست آمد.

$$\text{درصد پایایی} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}} = 100 \quad (\text{فرمول ۱})$$

جدول ۱. پایایی بین دو کدگذار

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایایی بازآزمون (درصد)
۱	M1	۲۸	۱۱	۶	۷۸
۲	M2	۲۱	۹	۳	۸۵
۳	M3	۱۹	۸	۳	۸۴
	مجموع	۶۸	۲۸	۱۲	۸۲

همان‌گونه که جدول ۱ نشان می‌دهد میزان پایایی به دست آمده ۸۲ درصد است که قابل قبول و مورد تأیید است.

یافته‌های تحقیق

مشارکت‌کنندگان در تحقیق در جدول ۲ به تفکیک آورده شده است:

جدول ۲. مشارکت‌کنندگان در مصاحبه

جنسیت	مدرک تحصیلی	مدت زمان راه‌اندازی	نوع تخصص	دانشگاه محل فارغ‌التحصیلی
زن	کارشناسی تربیت بدنی	۳ سال	مربیگری ایروبیک	دانشگاه خوارزمی
زن	کارشناسی تربیت بدنی	۲ سال	مربیگری بدنسازی	دانشگاه خوارزمی
زن	کارشناسی تربیت بدنی	۲ سال و نیم	مربیگری آمادگی جسمانی	دانشگاه اراک
زن	کارشناسی تربیت بدنی	۴ سال	مربیگری بسکتبال	دانشگاه اراک
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۱ سال	مربیگری آمادگی جسمانی	دانشگاه خوارزمی
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۵ سال	مربیگری بدنسازی	دانشگاه خوارزمی
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۴ سال	مربیگری بدنسازی	دانشگاه تهران
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۵ سال	مربیگری بدنسازی	دانشگاه تهران
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۳ سال	مربیگری بیلیارد	دانشگاه کاشان
زن	کارشناسی تربیت بدنی	۳ سال	مربیگری آمادگی جسمانی	دانشگاه کرمانشاه
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۴ سال	مربیگری آمادگی جسمانی	دانشگاه شهید بهشتی
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۲ ماه	مربیگری بدنسازی	دانشگاه تهران
مرد	کارشناسی تربیت بدنی	۱ سال	مربیگری ایروبیک	دانشگاه اراک

¹. Bowen & Bowen

یافته‌های جمعیت‌شناختی نشان داد که ۳۸ درصد از مشارکت‌کنندگان را زنان و ۶۱ درصد را مردان تشکیل می‌دادند و میانگین راه‌اندازی کسب‌وکارشان دو سال و نیم بود.

در مجموع ۱۵۳ کد در تحلیل مشخص شد. کدها با یکدیگر در ۴۸ مضمون فرعی گروه‌بندی شدند. سپس عبارات مهم در قالب هشت مقوله اصلی ترکیب شده و به صورت متنی توصیف شدند. در جدول ۳ نمونه‌ای از مضامین فرعی و اصلی حاصل بخشی از تجربه مشارکت‌کنندگان، نشان داده شده است.

جدول ۳. نتایج تحلیل بخشی از تجارب مشارکت‌کنندگان در پژوهش بر اساس نقل قول، مفاهیم، درون‌مایه‌ها و مضامین

کد مشارکت‌کننده	نقل قول‌ها (مصادق‌ها)	درون‌مایه یا مضامین فرعی	درون‌مایه یا مضامین اصلی
۱-م	الآن از شرایط صد در صد راضی نیستیم، خودمون باید سرمایه‌گذاری کنیم و شرایط سخته.	وجود شرایط سخت و مشکل سرمایه‌گذاری	
۲-م	هر خدماتی که باشگاه‌های سطح شهر ارائه می‌دهند ما هم همون‌ها را ارائه میدیم.	ارزیابی محیط کسب‌وکار	
۷-م	با توجه به قوانین سخت باشگاه‌داری و قوانین بسته از نظر درآمدی در ابتدا صرف آنچنانی برایمان نداشته و تنها به خاطر علاقه این کار را ادامه دادیم.	فقدان درآمدزایی مناسب در ابتدای شروع کسب‌وکار	سختی شرایط محیط کسب‌وکارهای ورزشی
۹-م	اماکن، بیمه کردن و وسایل و تجهیزات را در نظر بگیرید.	شرایط طولانی گرفتن مجوزها برای باشگاه‌ها	
۹-م	گرفتن مجوز و بیمه و اینها دوندگی خیلی داره		

هشت مقوله اصلی حاصل از تحلیل داده‌ها در این پژوهش عبارت بود از: نیاز به صبوری، تلاش جهت کسب دانش و مهارت‌های فردی، نیاز به داشتن اعتمادبه‌نفس، شرایط سخت محیط کار در گرفتن مجوزها، خلأ برنامه‌داری درسی علوم ورزشی، کیفیت و تعامل استادان علوم ورزشی با دانشجویان در فرایندهای آموزشی، کسب دانش و مهارت‌های فردی، آگاهی داشتن از فرایند نوآوری، فرایندهای مدیریتی دانشکده‌ها یا گروه‌های علوم ورزشی. هر کدام از این مفاهیم در ادامه عنوان شده و این مضامین در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴. درون‌مایه فرعی و اصلی استخراج‌شده از مصاحبه‌ها

درون‌مایه یا مضامین اصلی	درون‌مایه یا مضامین فرعی
	نوع دانشگاه محل تحصیل
	برگزاری دروس اختیاری متناسب با شرایط منطقه‌ای و اقلیمی
مدیریت دانشکده علوم ورزشی	همکاری دانشکده با نهادهای ورزشی مانند فدراسیون‌ها به منظور به‌دست آوردن کارت مربیگری
	استعدادیابی در دانشکده
	وجود دوره‌های کارورزی
	آگاهی از دانش روز و وبسایت‌ها
	آموزش دروس نوین در علوم ورزشی به‌منظور تنوع فرصت‌های یادگیری
	یادگیری مهارت‌های حرکتی
	تخصصی‌تر شدن دروس عملی و افزایش آن
لزوم توجه به برنامه‌های درسی علوم ورزشی	آموزش کار با کودکان
	توانایی یادگیری در راستای ایجاد کسب‌وکارهای جدید
	اولویت قرار گرفتن آموزش مهارت‌ها و تکنیک‌ها در کلاس
	کاربردی کردن دروس نظری
	کاربردی بودن دروس عملی
	دعوت از کارآفرینان این رشته به‌عنوان مدرس کارگاه‌ها/دروس برای ایجاد انگیزه بیشتر در دانشجویان

	<p>انعطاف‌پذیری دروس ضعف کاربردپذیری آموزش‌ها عدم تناسب و انطباق سرفصل با واقعیت‌ها و نیازها کاربردی نبودن برخی دروس دانستن بازاریابی و اصول کاربردی آن تنوع رویکردهای آموزشی وجود قرارداد همکاری بین دانشکده با سایر نهادهای زیر ربط به‌منظور انجام کار کارورزی/عملی بازنگری دروس به‌صورت کاربردی و عملیاتی</p>
<p>کیفیت و تعامل استادان علوم ورزشی با دانشجویان</p>	<p>کیفیت تدریس استادان و به‌کارگیری محتوای کاربردی‌تر لزوم تعامل دوجانبه دانشجو-استاد به‌منظور یادگیری لزوم توجه استادان به ایجاد رغبت در دانشجویان برای یادگیری سختگیری بیشتر استادان</p>
<p>کسب دانش و مهارت‌های فردی (مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های تخصصی ورزشی)</p>	<p>برخورد صحیح با مشتری دانستن الگوی راه‌اندازی کسب‌وکار مهارت‌های فردی مورد نیاز برای مهارت کارآفرینی تخصصی کار کردن دانشجویان در رشته مورد علاقه تقسیم کار و همکاری تلاش خود دانشجویان تقسیم کار در باشگاه و انجام کار گروهی داشتن تجربه در حین تحصیل داشتن کارت مربیگری در دنیای واقعی یادگیری برای یادگیری کسب تجربه در کنار یک مربی شرکت دانشجویان در مسابقه و کسب تجربه کافی نبودن دوره‌های آموزشی و مربیگری برای کارآفرینی مشارکت در مسابقات و فعالیت‌های ورزشی</p>
<p>صبر و داشتن پشتکار</p>	<p>مشارکت غیرفعال در ورزشگاه‌ها صبور بودن و قبول شکست در جریان کار داشتن صبر در شروع یک کسب‌وکار ورزشی داشتن صبر در به نتیجه رسیدن کسب‌وکار داشتن روابط اجتماعی بیشتر توانایی رهبری در باشگاه مشارکت بیشتر در مدیریت باشگاه</p>
<p>داشتن نوآوری در فرایند باشگاه‌های ورزشی</p>	<p>عملیاتی کردن فعالیت‌های انجام‌نشده برگزاری کلاس‌ها توأم با خلاقیت برگزاری آموزش برای گروه‌های خاص تبلیغ از طریق کانال‌های اجتماعی داشتن خلاقیت در انجام تمرینات داشتن تخصص ورزشی</p>
<p>محیطی از شرایط کسب‌وکار ورزشی</p>	<p>وجود شرایط سخت و مشکل سرمایه‌گذاری ارزیابی محیط کسب‌وکار فقدان درآمدزایی مناسب در ابتدای شروع کسب‌وکار در نظر گرفتن شرایط محیطی صبر و استقامت در برابر شرایط موجود</p>

بحث و نتیجه‌گیری

روند جدید کارآفرینی در ورزش ماهیت ورزش را تغییر داده است. تغییرات در ورزش از طریق دسترسی به اینترنت و فناوری افزایش یافته است. بنابراین، ارزش و پیامدهای مثبت مرتبط با کارآفرینی در ورزش وجود دارد. این به دلیل همگرایی فزاینده‌ای از تجارت، فرهنگ و فناوری در ورزش است (جنی^۱ و همکاران، ۲۰۱۷). در این زمینه مطالعه تجارب دانش‌آموختگان ورزشی متناسب با تغییرات فناوری و توسعه ورزش شایان توجه است. در نتیجه هدف این پژوهش، مطالعه تجربه دانش‌آموختگان علوم ورزشی شاغل در کسب‌وکارهای ورزشی با تجربه کمتر از پنج سال بود.

بر اساس یافته‌ها، مدیریت صحیح دانشکده‌های علوم ورزشی می‌تواند در ارتقای دانش و مهارت دانش‌آموختگان علوم ورزشی مؤثر باشد و آنها را در رقابت‌پذیری با دیگر کارآفرینان، پیشگام قرار دهد. از نظر آنها برگزاری دوره‌های مربیگری، داشتن امکانات و تسهیلات دانشکده نقش مهمی در ارتقای کارکرد آنها دارد که این مهم لزوم فعال بودن دانشکده‌ها و هماهنگی با سایر نهادهای ورزشی از جمله ادارات ورزش و جوانان، فدراسیون‌های ورزشی برای همکاری نزدیک و در اولویت قرار دادن دانشجویان علوم ورزشی برای برگزاری دوره‌های مربیگری را می‌طلبد. نگرش مدیریت و دلسوزی مدیران آموزش عالی نقش مهمی در ایجاد جو کارآفرینانه در دانشکده‌ها دارد. تحقیقات مندعلی‌زاده و هنری (۲۰۰۹) و گودرزی و همکاران (۲۰۱۶) نیز به مدیریت صحیح مراکز علمی در راستای ارتقای کارآفرینی اشاره کرده است. از آنجایی که چگونگی مدیریت و رهبری در سازمان‌ها مولد سطح کارآفرینی و مهارت در دانشگاه‌هاست و هر روز بر اهمیت قابلیت مدیریت در دنیا افزوده می‌شود، از این‌رو توجه به نقش و ضرورت توجه به آموزش‌های کارآفرینی به‌منظور یادگیری می‌تواند در توسعه کارآفرینی و ایجاد فضای کسب‌وکار به دانشجویان کمک نماید. بنابراین ایجاد کارآفرینی و روح پویایی در جامعه ورزش مستلزم توانمند شدن دانشجویان تربیت بدنی است. در نتیجه اگر کارآفرینی در ورزش با آموزش‌ها و انگیزه‌های مناسب همراه باشد، می‌تواند کارآفرینی توسعه یابد. از این‌رو لزوم توجه به برنامه‌های اثربخش برای آموزش کارآفرینی ضروری به‌نظر می‌رسد. برگزاری رویدادهای استارت‌آپی، کارگاه‌های مربوط به کارآفرینی، دعوت از کارآفرینان ورزشی، هم‌اندیشی دانشجویان با استادان در رفع مشکلات آموزشی و ارتقای یادگیری کاربردی از جمله لزوم همگرایی مدیریت دانشکده‌ها یا گروه‌های ورزشی به‌منظور ارتقای کارآفرینی است.

از دیگر یافته‌های تحقیق بازنگری دروس علوم ورزشی بود که از دید آنها برخی از دروس علوم ورزشی ارتباط کاربردی با محیط واقعی ندارد. در این خصوص تحقیقات نشان داده است واحدهای درسی تربیت بدنی با توجه به تغییرات محیطی، تا حدودی متمایل به کم برای آینده شغلی دانشجویان و دانش‌آموختگان علوم ورزشی مناسب بوده است (مندعلی‌زاده و هنری، ۲۰۰۹). به نظر می‌رسد انطباق نداشتن تحصیلات دانشگاهی با نیازهای عملی و گسترش کمی از مهم‌ترین مشکلات فعلی برای کارآفرینی در ورزش کشور باشد. آموزش عالی بدون ارتباط با نیازمندی‌های بازار کار و تقاضاهای شغلی جامعه ناموفق خواهد بود، چراکه دانشگاه در صورتی موفق و کارآفرین می‌شود که آموخته‌های کیفی دانشجویان را به‌عنوان فرایند یادگیری در نظر بگیرد، در نتیجه لازم خواهد بود که دانشگاه فرصت‌هایی را برای یادگیری مادام‌العمر در دوره تحصیلات کارشناسی و فراتر از آن برای دانشجویان ارتقا بخشد (مندعلی‌زاده و زهره‌وندیان، ۲۰۱۷). از سوی دیگر نتایج تحقیقات گسترده‌ای به این نتیجه رسیده است که در کشورهای در حال توسعه نظام آموزشی با مشکل فقدان ارتباط و تناسب لازم بین برنامه‌های آموزشی و نیازهای محیط، روبه‌رو شده است (هالیپهان؛ ۱۹۹۱). تحقیقات گائو^۲ و همکاران (۲۰۱۸)، لی و همکاران (۲۰۱۹)، الحداد و همکاران (۲۰۲۰) و وانگ (۲۰۱۹) نیز به اهمیت نقش آموزش و نظام آموزشی مناسب در راستای توسعه کارآفرینی تأکید داشته است. بخشی از آموزش موفق کارآفرینی به تشویق جوانان به گفتن داستانی در مورد راهی برای ایجاد هویت بالغ خود است. این روش مهمی برای ایجاد یکپارچگی، خودپنداره مثبت و افزایش اعتمادبه‌نفس است. حمایت از دانشجویان برای ترسیم و سپس بیان روایت بسیار

1. Jenny

2. Houlihan

3. Go

بااهمیت است (ولش و همکاران، ۲۰۰۹)، به عبارتی کیفیت آموزشی از اهمیت زیادی برخوردار است. در این زمینه از جمله رویکردهای آموزش کارآفرینانه در بخش ورزشی، شرکت دادن دانشجویان در برنامه‌های آموزشی به جای تکیه بر سخنرانی‌های سنتی است که این شیوه می‌تواند قدرت درک دانشجویان را بیشتر کند. از طرف دیگر یادگیری تجربی می‌تواند فرصت بی‌نظیری را برای یادگیری در محیط واقعی فراهم آورد، زیرا چنین یادگیری‌ای که مبتنی بر تجربه است، می‌تواند نیازها و خواسته‌های دانشجویان را برآورده کند. یادگیری تجربی به دانشجویان اجازه می‌دهد که مدیریت در ورزش و ویژگی‌های اصلی‌اش شامل درگیری شخصی، ارزیابی و خودجوشی و تأثیرات خودفراگیر را به‌طور مستقیم تجربه کنند. نکته مهم دیگر این است که یادگیری تجربی به دانشجویان کمک می‌کند که توانایی اندیشیدن در مورد تجارب یادگیری خود را توسعه دهند و از طریق چنین اندیشیدنی به اهمیت تجارب خود پی ببرند (سیلیتی و چادویک، ۲۰۱۳).

از دیگر نتایج تحقیق کیفیت و تعامل استادان علوم ورزشی با دانشجویان بود. از دیدگاه دانش‌آموختگان تعامل بیشتر استادان با دانشجویان می‌تواند نقش مهمی در یادگیری هرچه بیشتر داشته باشد. بایکس و همکاران (۲۰۱۶) بر افزایش فهم واقعی از کارآفرینی توسط معلمان و استادان تأکید می‌کنند. مندعلی‌زاده و خسروی‌زاده (۲۰۱۷) در تحقیقی میزان به‌کارگیری شیوه‌های متنوع برای یادگیری از سوی استادان علوم ورزشی را کمتر از متوسط نتیجه گرفتند. در نتیجه به‌نظر می‌رسد مسئولیت‌پذیری بیشتر استادان این رشته در زمینه رویکردهای آموزشی به همگرایی و تعامل بیشتر آنها با دانشجویان منجر شود (مندعلی‌زاده و خسروی‌زاده، ۲۰۱۷).

تلاش برای کسب دانش و به‌دست آوردن مهارت‌های فردی علاوه بر آموخته‌های دانشگاهی از دیگر تجارب افراد بود. یادگیری فراتر از مطالب آموخته‌شده در دانشکده‌های علوم ورزشی مسئله اساسی مهمی است که نشان می‌دهد رویکرد کارآفرینی و ایجاد کسب‌وکار و مدیریت آن نه تنها نیازمند آموخته‌های اساسی و بنیادین، بلکه نیازمند آموخته‌های حرفه‌ای و به‌کارگیری آن است. مهارت‌های ارتباطی مؤثر یکی از انواع مهارت‌های لازم است که توسط مشارکت‌کنندگان بیان شد. علاوه بر این برگزاری دوره‌های کارورزی و کارآموزی و تأکید هرچه بیشتر بر مهارت‌ها می‌تواند در توسعه تمایل دانشجویان و دانش‌آموختگان علوم ورزشی به کارآفرینی کمک کند.

صبور بودن و ترسیدن از شکست‌ها و مشکلات با وجود فشارهای روانی حاصله از جمله نگرش دانش‌آموختگان علوم ورزشی بود. صبر داشتن نسبت به سختی‌ها در شروع، تداوم و ادامه کسب‌وکارها از جمله عوامل مهم برای تداوم عملکرد باشگاه‌ها ذکر شده بود. آموزش اینکه بهترین کارآفرینان همانند ورزشکاران کسانی بودند که با نگاهی به گذشته، بیشترین ناکامی و شکست را داشته‌اند، می‌تواند از نظر نگرشی، سبب سختکوشی و امید بیشتر دانشجویان شود.

اعتمادبه‌نفس داشتن کارآفرینان یکی از تجارب دانش‌آموختگان بود. از نظر آنان هر کسی که تخصصی دارد باید بیاید و به فعالیت در یک باشگاه یا یک کسب‌وکار ادامه بدهد. بنابراین کار روی مهارت‌ها و تخصص‌ها می‌تواند اعتمادبه‌نفس دانشجویان را افزایش دهد و آنها را به سمت‌وسوی موفقیت ببرد.

آگاهی از فرایندهای نوآوری و به‌روز بودن از جمله تجارب دانش‌آموختگان شاغل در این حوزه برای قابلیت رقابت‌پذیری بود. آگاهی از آخرین فناوری‌های مربوط به باشگاه‌های بدنسازی و خلاقیت در ارائه تمرینات و یا استفاده از دنیای مجازی برای تبلیغات و یا ارتباط با مشتری از جمله دستاوردهای نوآوری است که به دانشجویان دیگر پیشنهاد دادند.

سختی محیط کسب‌وکارهای ورزشی، دوندگی در به‌دست آوردن مجوزها، شرایط اقتصادی، نارضایتی در کسب درآمد دلخواه از جمله تجارب مشارکت‌کنندگان بود. تحقیقات آتسان (۲۰۱۶)، والتر و بلک (۲۰۱۶) و دویلتی (۲۰۱۷) نیز به شرایط محیطی به‌عنوان یکی از عوامل درگیر در محیط کسب‌وکار اشاره کردند (آتسان، ۲۰۱۶؛ تافت کلر و همکاران، ۲۰۱۶؛ دویلتی، ۲۰۱۷).

بنابراین در بحث و نتیجه‌گیری کلی به‌نظر می‌رسد عمده دغدغه مشارکت‌کنندگان ضعف در برنامه‌ریزی و فقدان توجه به آموزش جهت

1. Ciletti & Chadwick

2. Bikse

یادگیری بوده است. توانمندسازی دانشجویان برای مقابله با شرایط استرس‌زا، فشارهای روانی، ارتقای اعتمادبه‌نفس، استفاده از دانش آموخته‌شده نیازمند تدبیر و مدیریت صحیح آموزش‌های ارائه‌شده به آنان است اینکه دانشجو بداند که شکست پایان هر چیز نیست و این نکته در مطالب و آموزش‌های ارائه‌شده بیان می‌شود یا خیر، جای بسی بحث دارد. در واقع تجهیز سخت‌افزاری و نرم‌افزاری دانشکده‌ها یا دانشگاه‌ها به‌همراه توانمندسازی نیروی انسانی و نیز توجه به بهبود محیط کسب‌وکار می‌تواند در ارتقای قصد کارآفرینانه دانشجویان علوم ورزشی تأثیرگذار باشد. آنچه در دانشکده‌ها یا گروه‌های علوم ورزشی اهمیت دارد، داشتن رویکرد برنامه‌ای نسبت به کارآفرینی و ارتباط مناسب دانشکده‌ها با محیط کسب‌وکار، نهادهای ورزشی و ارتباط بیشتر با جامعه است. فعالیت دانشگاه‌ها در خلأ نمی‌تواند در ارتقای یادگیری دانشجویان، ارتباط دادن آنان با مسائل محیط کار نقشی داشته باشد.

تحقیقات آتی می‌تواند تجارب شکست و عدم ادامه کسب‌وکارهای ورزشی توسط کارآفرینان ورزشی را در رویکردی پدیدارشناسانه بررسی کند. بی‌شک تجارب حاصل از شکست کسب‌وکارهای ورزشی می‌تواند پیامدهای خوبی برای کسانی داشته باشد که در این زمینه می‌خواهند قدم بگذارند. علاوه بر این مقایسه تجارب بین کارآفرینانی که دارای مدرک تحصیلی تربیت بدنی هستند و تجارب کارآفرینانی که فاقد مدرک تربیت بدنی هستند، می‌تواند عنوان تحقیقی برای پژوهشگران آینده باشد. از سوی دیگر تجربه دانش‌آموختگان علوم ورزشی که کسب‌وکاری را در حوزه ورزش راه‌اندازی کردند و تجربه بیش از پنج سال دارند، با کسانی که تازه کسب‌وکاری را راه‌اندازی کردند موضوع تحقیقی دیگری می‌تواند باشد.

تقدیر و تشکر

بدین‌وسیله از داوران محترم به‌دلیل نظرهای ساختاری و علمی تشکر و قدردانی می‌شود.

References

- [Al Haddad, S., O'Neal, T., Batarseh, I., & Martoncik, A. \(2021\). Enabling academic entrepreneurship: the I-Corps experience. Education+ Training, 63\(7/8\), 1027-1042.](#)
- [Alvani, M., Bodlaee, H.\(2010\). Phenomenology in entrepreneurship studies, Journal of management science of Iran, 5\(19\): 33-61. \(In Persian\).](#)
- [Atsan, N. \(2016\). Failure experiences of entrepreneurs: Causes and learning outcomes. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 235, 435-442.](#)
- [Bikse, V., Riemere, I., & Rivza, B. \(2014\). The improvement of entrepreneurship education management in Latvia. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 140, 69-76.](#)
- [Bosma, N. S., & Levie, J. \(2010\). Global Entrepreneurship Monitor 2009 Executive Report. Pp:1-23.](#)
- [Bowen, C & Bowen, W.M.\(2008\). Content analysis, Handbook of research method in public administration, Taylor & Francis.pp:45-54.](#)
- [Ciletti, D., Chadwick, S. \(2012\). Sports Entrepreneurship: Theory and Practice. United States: Fitness Information Technology.](#)
- [Danaee Fard, H, Alvani, S.M, Azar, A. \(2010\). Qualitative Research Methodology in Management: A Comprehensive Approach. \(Third Edition\), Tehran: Saffar-Eshraghi publication, pg:32 \(In Persian\)](#)
- [Dewey, M. E. \(1983\). Coefficients of agreement. The British Journal of Psychiatry, 143\(5\), 487-489 .](#)
- [Dvouletý, O. \(2017\). Determinants of Nordic entrepreneurship. Journal of small business and enterprise development, 24\(1\), 12-33.](#)

- [Gao, Z., Wu, W., & Zhang, J. \(2018, November\). Analysis on Innovation and Entrepreneurship Education in Foreign Universities and its Enlightenment to Domestic Universities. In 2018 5th International Conference on Education, Management, Arts, Economics and Social Science \(ICEMAESS 2018\). Atlantis Press.](#)
- [Godarzi, M., Jallali Farahani, M., Rajabi, H., Hamidi, M. \(2016\). Analysis of effective behavioral factors in promoting the entrepreneurship of sport management students, *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 3\(11\): 45-53. \(In Persian\).](#)
- [Hooman, H.A \(2009\). Structural Equation Modeling Using LISREL Software. \(Second Edition\), Tehran: Post Publication, pg:124 \(Persian\).](#)
- [Houlihan, b.\(1991\). The government and politics of sport. NY: Routledge, pg:23.](#)
- [Jenny, S. E., Manning, R. D., Keiper, M. C., & Olich, T. W. \(2017\). Virtual \(ly\) athletes: where eSports fit within the definition of "Sport". *Quest*, 69\(1\), 1-18.](#)
- [Khanifar, Hossein, Moslemi, Nahid. \(2017\). Principles and Foundations of Qualitative Research Methods, A New and Applied Approach \(Vol. I\), \(Second Edition\), Tehran: Negah Danesh Publications. Pg:243.](#)
- [Kishani, P., Mondalizadeh, Z., & Khosravizadeh, E. \(2021\). The Effect of the Institutional Environment and Strategic Entrepreneurship on the Performance of Sport Businesses. *Journal of Business Administration Researches*, 12\(24\), 291-317.](#)
- [Li, S., Tang, H., Song, Y., Li, C., Cui, H., & Sun, K. \(2019, October\). Impression on Participating in the Practice of College Students' Innovation and Entrepreneurship Education. In 2019 International Conference on Advanced Education Research and Modern Teaching \(AERMT 2019\). Atlantis Press.](#)
- [Mahdyon, R., Gahramani, M., Farasatkah, M., Abolgasemi, M. \(2010\). Quality of Learning in Academic E-Learning Centers, Qualitative Study, *Academic Library and Information Research*. Pp:1-5 \(In Persian\).](#)
- [Mansoriyan, y. \(2006\). Phenomenology outside the boundaries of philosophy, *Monthly scientific Journal of wisdom and knowledge*, 6: 1-11.](#)
- [Moghimi, S.M., Ahmad pour daryani, M. \(2009\). Entrepreneurship Education in Iran's Small and Medium Business: Needs and Solutions. *Entrepreneurship development*, 1\(1\): 207-245. \(In Persian\)](#)
- [Mohammad pour, A., Parsayekta, Z., Nikbakht Nasrabadi, A.\(2010\). Spirituality in people with AIDS: a phenomenological approach, *Hayat*, 17\(2\): 5-22. \(In Persian\)](#)
- [Mondalizadeh, Z., Ehsani, M., Kozechian, H., & Honari, H. \(2014\). Identifying indicators of sustainability entrepreneurship in sport. *New Trends in Sport Management*, 2\(4\), 21-35. \(In Persian\)](#)
- [Mondalizadeh, Z., Honari, H. \(2009\). Investigating factors affecting entrepreneurship in sport: As an interdisciplinary field, *Interdisciplinary studies in the humanities*, 2\(2\): 113-136. \(In Persian\)](#)
- [Mondalizadeh, Z., & khosravizadeh, E. \(2019\). Entrepreneurial Educational Needs Assessment in the Curriculum of Sport Sciences \(Case Study: Universities of Markazi Province\). *Research on Educational Sport*, 7\(17\), 35-62 \(In Persian\)](#)
- [Ramsgaard, M. B., & Østergaard, S. J. \(2018\). An entrepreneurial learning approach to assessment of internships. *Education+ Training*, 60\(7/8\), 909-922.](#)
- [Ratten, V. \(2011\). "Sport-based entrepreneurship: towards a new theory of entrepreneurship and sport management." *International Entrepreneurship and Management Journal* 7\(1\): 57-69.](#)
- [Ratten, V. \(2018\). Sport entrepreneurship, developing and sustaining and entrepreneurial sport cultures. Melbourne: springer publication, pp: 38-78.](#)
- [Ratten, V., Ferreira, J. \(2017\). Entrepreneurship and Sport Innovation, translated by Mondalizadeh, Z., Khosrowizadeh, E, Arak: Arak University publication. Pg: 43\(Persian\).](#)

- [Rostami, F., Gravandi, Sh, Zarafshani, K. \(2011\). Phenomenology of Students' Experiences in Business Establishment \(Case Study, College Students at Agricultural and Natural Resources Campus of Razi University of Kermanshah\). Entrepreneurship development, 4\(14\): 87-105. \(In Persian\)](#)
- [Secundo, G., Del Vecchio, P., Schiuma, G., & Passiante, G. \(2017\). Activating entrepreneurial learning processes for transforming university students' idea into entrepreneurial practices. International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research, 23\(3\), 465-485.](#)
- [Wang, Y. \(2019, August\). Problems and countermeasures of innovation and entrepreneurship education in agricultural colleges and universities. In 2019 5th International Conference on Social Science and Higher Education \(ICSSHE 2019\) \(pp. 65-68\). Atlantis Press.](#)
- [Toft-Kehler, R. V., Wennberg, K., & Kim, P. H. \(2016\). A little bit of knowledge is a dangerous thing: Entrepreneurial experience and new venture disengagement. Journal of Business Venturing Insights, 6, 36-46.](#)
- [Walter, S.G., Block, J.H. \(2016\). Outcomes of entrepreneurship education: an institutional perspective, Journal of business venturing, 31; 216-233.](#)
- [Welsh, D. H., Tullar, W. L., & Nemati, H. \(2016\). Entrepreneurship education: Process, method, or both? Journal of Innovation & Knowledge, 1\(3\), 125-132.](#)

